

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

← Szerkesztőség és kiadóhivatal →

Brassó, Kapu-utca 60. szám alatt.

KLÓFIZIKAI DIJ:

Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:

kiadóhivatalban, Gross G. Polácz és Friedmann F. urak üzletében.

Feladó szerkesztő

Dr. Vajna Gábor.

HIRDETÉSI DIJ:

3 hasábos garmond-sor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr
8 hasábos garmond-sor 8 kr Nagyobb és többször i hirdetésnél
kedvesmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 k
bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő,

A pestis.

Brassó, okt. 25.

(Dsk.) Bécsből irtóztató, megretentő hírek szállingóznak hazánk és fővárosunk felé s ezuttal ne méltóztassék e sorok olvasóinak e szótamot képletes vezércikk alárnnak tekinteni, mert az a borzalmas valóságot szólatatja meg nyiltan.

A császári székvárosban, bár még csak egyes elszigetelt esetekben, de a maga emberirtó, pusztító hatalmával felütötte halálra dermesztő, medusa fejét a minden betegségek legiszonytatóbbika: az indiai pestis. Ellenszere, orvossága nincs, iszonyu kinok között pusztit minden jóra teremtett lényt, megfosztva azt a vele született összes emberi jogok gyakorolhatásának lehetőségétől, minők a közszabadságok élvezete, a magasabb faj és államfenntartás édes kötelességei, a boldogulás utjainak szabadon elhatározó választása s kiragad nem csak az élők, hanem az emlékezők sorából is, mert hiszen ki emlékszik hálás szívvel arra, a kit a gyilkoló járvány, mely mindnyájunknak egyenlő mértékkel mér, körünkben elszakított.

Borzadály a kísézője, borzalom az utja, halálhörgés a siratója, — temetője a könyörületnek, nyitott sirja az önfeláldozásnak, — gyilkosa a testvériszeretnek, — halálhírnöke a szülői és gyermeki vonzalomnak, s halálmadara még a hazafiasságnak is.

Mint egy vészjósó sirály csapong a levegőben e hír s bár a tengerek ez örök vándorainak nagyobb kitartása van, mint a bérzi sasoknak, az örök fáradhatatlanság e megtestesítője is kell, hogy valahol a melengető, pihentető fészekben valahol fádalmi után megnyugodjon, — mivel a végtelen jóságú Isten, s a bosszuálló Jehova magukban megállapodtak vala, hogy indulatokat, állatokat, embereket s ösztönöket megpihenés nélkül, nem engednek működni tovább.

... Hol találna puhább, édesebb, melengetőbb fészket a vészmadár Magyarországon, mint a „Magyarország“ című hirlap hasábjain, melyeket a vészjósások annál jobban kibélelnek, mert mind ott maradtak teljesületlenül? S hol találhatna a szegény sirály üdítő csöppeket az ihatatlan, sós tengeri viz után, ha nem abban a tintatartóban, a melybe Bartha Miklós ur mártogatja a tollát s a bécsi pestisnek is zeng dicséretet? Hiszen a tenger vize csak sós.

A „Magyarország“-ban Bartha Miklós ur nagyon kíváncsnak jelzi, vajha a pestis nagyobb arányokat öltene, s ez által Magyarország kényszerítve volna a vámsorompokat felállítani Ausztriával szemben, hadd lássa az ország, hogy nem fullad bele a saját buzatermésébe, s nem szorul a bécsi iparügy termékeire. És minden olyan kesernyész igazságérzettel mondatik el általa, hogy az ember igazán kívánja a borzasztó indiai ragálynak mihamarább való behurczolását.

Mi magunk, a szabadelvű párt őszinte s obstrukcióval meg nem törhető hivi is óhajtuk egy pillanatra, mert a varázserejű szózat elkábit, elbódít. Hát hadd jöjjön a vész, hadd pihenjen meg a boldogult Ugron párt sirboltjában! Hadd lássuk 30 esztendő, bebizonyosodott igazságaink romba dülését, habár ez a vész megtizedeli országunk népességét. Hadd legyen egyszer nekik is igazuk, akármilyen áron, de valamiképen

És ha nem lesz?

Ki támasztja föl a halottakat sirjaikból, — ki lesz, vagy kik lesznek orvosai annak a romlásnak, melyből a ragály csirái egész jóllétünket, egész közszabadsági életünket az örökös fertőzés veszélyeinek teszik ki? Ki fog minket megmenteni a végromlástól, ha csak ők maradnak, a bécsi pestis barátai, a kiket ez a kérlelhetlen ellenség szintén nem fog megkímélni bizony? Oh, e szörnyű vívódások megemésztik agyvelőinket! Nem tudunk gondolkozni. De mintha mégis valami fölcsillanna megzavart elménkben s összetöporödnék

emlékező tehetségünkben. Az, hogy a pestis előtt valami háborítva dult Ausztriában, a mi a szétszülés, fölbomlás vala s egyben a parlamentarizmus veszedelme.

Ezt a ragályt már átplántálták hozzánk azok, akik most elveik diadalját a pestistől várják. Ez volt az obstrukció, mely most minden komoly intelem dacára s minden orvosszerrel ellenkezve, dühöng, akár az indiai pestis Kalkuttában.

Belföld.

Brassó, október 25.

A magyar kvóta bizottságot Széll Kálmán e héten ülésre fogja egybehívni, melyben az osztrák bizottság legutóbbi javaslata fölött fognak dönteni.

Az ujonczjutalék mennyiségének a jövő év végéig való fentartása ügyében való törvényjavaslat a jövő év elején fog a képviselőházban napirendre kerülni.

A román. kath. kongrua rendezése teljesen megakadt, körülbelül két millió fedezet hiánya miatt.

Kossuth iratainak hatodik kötete a napokban jelent meg az Atheneum kiadásában.

Az erdélyi román. kath. státus igazgatótanácsa az idén ünnepli működésének 25-ik évfordulóját.

A vajda-hunyadi kerület orsz. képviselőjévé tegnap egyhangulag br. Szentkereszt György hunyadmegyei főispánt választották meg.

Klein honvédtörzsorvos Lugoson megtámadta a „Südungarn“ cz. politikai lap szerkesztőjét és kardjával ennek fejére vágott. A lapszerkesztő erre súlyos botjával a törzsorvost arcon ütötte.

Obád temesmegyei községben több asszony megmérgezte az urát. Erélyes vizsgálatot indítottak.

A gyógy-paedagógiai intézetek országos szaktanácsát a vallás és közoktatásügyi miniszter megalakította.

A kolozsvári posta és távirdahivatalnál levő távbeszélő központnál t. hó 25-től kezdve teljes éjjeli és nappali szolgálatot tartanak.

Filoxera fölléptét konstátálták Alsó-Fehérmege Igenpataka, Mindszent és Benedek nevű falukban, melyeket ezért zár alá helyeztek.

Külföld.

Brassó, október 25.

A bécsi bakteorológiai intézetből két pestis-bacillusal inficiált patkány megszökött.

A német császári pár f. hó 22-én utazott el Konstantinápolyból.

A francia kormány a kamara megnyitásakor a Faschoda ügyben nyilatkozni fog, hogy ezzel magának a kamara többségét előre biztosítsa.

A százezer koronás ausztriai díjat a bécsi lóversenyen a németországi Masha nyerte el.

A mikádó királyunknak jubileumi ajándékkul a Chrysanthemum-rend ékköves nagy jelvényét adományozta.

A nemzetközi diákongresszus az egységes olasz királyság megteremtésének 50-ik évfordulója alkalmából november 9—25-éig fog megtartatni Turinban.

Kopenhágában 1000 péklegény a nagy sztrájk miatt munka nélkül van.

A német iskola.

Brassó, október 25.

Mióta a «Kr. Tageblatt» szerkesztőt változtatott, azóta élénkebb lappá lett ugyan, de következetességben nem növekedett; mert azóta a legnagyobb mérséklettel megírt tárgyilagosságra hirtelen, minden átmenet nélkül, egyszerre a legsovinisztább cikkek és viszont, látnak napvilágot benne.

Ilyen cikk az is, a mely a «Kr. Tageblatt» tegnapi számában a német iskoláról megjelent.

A budapesti német konzulatus — írja a «Tageblatt» — azon kéréssel fordult a válás és közoktatásiügyi m. kir. miniszterhez, hogy engedtesse meg Budapesten egy német tannyelvű elemi és középiskola felállítását.

Eltekintve attól, hogy az ilyen magánosok által felállítani szándékolt idegen nyelvű

iskola engedélyezése törvénybe ütközik-e vagy nem, ezuttal csak azokra a fejtegetésekre akarunk reflektálni, a melyekkel a «Kr. Tageblatt» ezen hír közlését kíséri.

«Irtózatot — írja a «Kr. Tageblatt» — hogy őseredetű német szülők gyermekei, a kik eredetileg alig tudtak néhány szót magyarul, hogy elvesztették német öntudatukat és elfelejtették anyanyelvüket.»

No ha ez irtózatot, akkor ugyan mit szólunk ahhoz, hogy őseredetű magyar szülők gyermekei, kik eredetileg semmit sem tudtak németül, elvesztették magyar önértüket és elfelejtették magyar anyanyelvüket itt saját hazájukban Magyarországon? — Pedig ilyen esetet a «Kr. Tageblatt» sokkal többet tudna felhozni mint mi. Csak azokra a szász atyafiakra utalunk, a kik egyebet sem tartottak meg a származásukra emlékeztető jelekből mint maig is teljesen magyarosan hangzó nevüket.

«A magyar iskolákban a magyar faj tulhajtott dicsőítése mellett a német fajt illetőleg bizonyos nagyuri lenézést oltanak be a gyermekekbe» sóhajtozik tovább a «Kr. Tageblatt.»

Hát a mi azt a bizonyos nagyuri lenézést illeti, ezt beolthatják a gyermekekbe talán a szász iskolákban a magyar faj iránt, de semmi esetre sem oltják azt be a magyar iskolákban a gyermekekbe a német faj iránt. Brassóban sok szász és oláh gyermek jár az itteni állami elemi — polgári és közép iskolákba. Szólítsa őket elő egyenként sorjában a «Kr. Tageblatt» és kérdezze ki őket, melyik tanító vagy tanár, mikor oltogatta be a tanulóba «azt a bizonyos nagyuri lenézést» a német faj iránt? És mi jót állunk, hogy még akkor is, ha négy szem között cselekszi ezt a kikérdezést, nem talál egyetlen egy szász vagy oláh tanítványt, a ki e tekintetben magyar tanárai ellen panaszra fakadna.

A mi állami iskoláinkban nem nézik le a német fajt; a mi állami iskoláinkban a tanárok és tanítók se a német fajról, se a haza más nemzetiségeiről nem beszélnek kicsinylően vagy lenézőleg. És a ki mégis ez-

zel ellenkezőt állít, az vagy öntudatlanul vagy tudva valótlanúságot állít.

Hogy a magyar fajt a magyar iskolákban dicsőítik, azt nem tagadjuk; de ezt nagyon helyén valónak is találjuk. Hát a szász iskolákban nem dicsőítik a tanárok saját fajukat? Hát nem csináltak e a Földvárán elesett szász diákokból tulhajtott dicsőítéssel olyan glóriával körül vett nemzeti hősokeket, hogy a nemzeti öntudat ilyen megnyilatkozását maga saját fajuknak egy derék fia szükségesnek látta épen a «Kr. Tageblatt»-ban a «Kr. Zeitung»-nak nagy bosszuságára a kellő határok közé szorítani?

És ha szabad ez Magyarországon a szásznak, miért ne volna szabad Magyarországon a magyarnak?

Wir bitten um Aufklärung!

«Ha a német gyerek nyiltan németnek vallja magát, akkor végtelen sok bosszantást kell elszenvednie úgy a tanárok mint a tanulótsáksak részéről» — írja a «Kr. Tageblatt.»

No csak egyet mutasson a «Kr. Tageblatt» azok közül az állami iskolákba járó német fiuk közül olyat, a kit akár a tanítványok akár a tanárok, azért mert németnek vallotta magát, vérgigéig bosszantottak volna. Csak egyet és akkor — készek vagyunk lerombolni az összes Zwingburgokat.

Valóban csodálkozunk azon, hogy épen a «Kr. Tageblatt», a mely a szász iskolák érdekében a napokban olyan erélyes tiltakozást tett közzé Schuller János iparostanoncziskolai igazgatónak a most felsoroltakhoz képest angyali ártatlanságu kijelentései ellen; csodálkozunk, hogy ez a «Kr. Tageblatt», a melyben sokszor nagyon tárgyilagosan megírt élvezhető cikkeket olvashatunk épen a más fajúakra vonatkozólag; csodálkozunk, hogy ez a lap ilyen valótlan és a más fajúak ellenvaló izgatásra emlékeztető cikkeknek helyt ad hasábjain.

Ha valaki német iskolát kér, abból következik hogy a magyart gyanusítania kell.

A „Brassói Lapok tárczája“

A brassói pályaudvar.

A „Brassói Lapok“ eredeti tárczája.

A pályaudvar olyan épület, mely mindenkit érdekel, mert cselekvéseinknek objektuma, ha elutazunk, ha megérkezünk, ha valakit várunk, sőt — amint majd a tárgyalás révén kitűnik — akkor is, ha senkit se várunk.

Különösen Brassóban fontos pont a vasúti pályaudvar, mert:

1. Brassó határváros és így természetesen nagy forgalmat produkál.

2. Mert nálunk sokan kimennek a pályaudvarhoz, a kik nem várnak senkit, illetőleg csak azokat várják, a kik senkit sem várnak.

3. Mert a brassói pályaudvar várótermében az emberek «fizikailag nem férnek el egymás mellett».

4. Mert ezt Schiel Gusztáv ur mondta, még pedig interpelláció alakjában.

Célunk tulajdonképen komoly megnyugtatót adni Schiel urnak és az egész publikumnak a szóban forgó dolgokról és örömmel értesítjük az érdeklődőket, hogy il-

letékes helyen a következőket tudtuk meg.

1. Földolog a pénz, mert pénz beszél stb.; a földolog pedig rendben van, a mennyiben a kereskedelemügyi miniszter a pályaudvar kiépítésére 150 ezer forintot már ki is gubérált.

2. A tervek a megfelelő hatóság kezében vannak, a mely sürgősen fog intézkedni, hogy

3. a pályaudvar fényesen kiszépítve, bővítve már jövő évben elkészüljön.

Tehát illetékes helyről megerősítik, amit már az alispán rég megmondott Schiel bácsinak t. i:

«Nem kell félni

Jó az isten, csak remélni.»

Tehát ennyi bizonyos. Azaz, hogy semmi sem bizonyos, tehát az se bizonyos, hogy semmi se bizonyos.

A bizonytalanság melletti érveinket azért csoportosítjuk, mert legilletékesebb helyről értesültünk, hogy a pályaudvart mégsem bővítik ki. A kereskedelmi minisztert ugyanis legközelebb küldöttség keresi fel, amely ki fogja mutatni, hogy a kiépítés fölösleges.

Szerkesztőségünk abban a szerencsés helyzetben van, hogy a küldöttség (ismét hölgydeputáció lesz) vezetőjétől — egyik

ösmeret helybeli szökecsépségtől — a miniszternek átnyújtandó «sérelem» szövegét megszerezhetette. Szól pedig a sérelem:

Kedves Minister ur!

Mi alulírottak ellenezzük a brassói pályaudvar kiépítését. A kormánynak kötelessége ugyanis lehetőleg minden állampolgár érdekeit előmozdítani, a mi érdekünk pedig a kibővítés ellen szól, mert igaz lévén a mit a mi kedves Schiel bácsink mondott, hogy t. i. fizikailag nem férünk el nyáron a várótermekben, az esetben ha kibővitenék nevezett termeket, úgy a mamák mint mi elférünk odabent, holott eddig a mamák bent ültek, mi pedig kint sétáltunk és szabadon beszélgethettünk.

Tudja-e a miniszter ur, hogy a kibővítés esetén lehetetlenné tétetik a pályaudvaron minden rendez-vous és ez ellen akar-e intézkedni?

Kérjük a kedves miniszter urat, hogy ha csak egy kis szíve van, ilyen ne tegyen, különösen ne akkor, amikor még számos fontos sajtó seb vár orvoslást az állami érdekek terén.

Fordítsa inkább a miniszter ur ezt a 150 ezer forintot államilag segélyezett koncertek, thea estélyek, bálók rendezésére.

Tisztelettel

egy pár száz aláírás.

H...k.

A róm. kath. árvaházalapító nőegylet.

Brassó, okt. 25.

A «Brassói r. kath. Árvaházalapító Nőegylet» áldásos működése mindenki előtt ismeretes városunkban. Évek hosszú során át kitartó nehéz munka után fillérenként gyűjtögette össze ezen egylet azt a szép összeget, melyen aztán megszerezte a jelen zárda épületet, ahol most betegápolással foglalkozó apácák vannak elhelyezve, rendelkezésére állván a nehéz betegségben szenvedő közönség minden tagjának vallás és nemzetiségi különbség nélkül.

Köztudomású dolog az is, hogy r. kath. árvaházalapító nőegyletünk feladatát nem csak a betegápolással foglalkozó apácák ide telepítése s ezzel a szenvedők fájdalmainak enyhítése képezte, hanem főképen egy árvaház megalapítása s ezzel kapcsolatosan egy internatussal összekötött felsőbb leány-iskola létrehozása. Nagy és nemes célok, melyeket nem egy nap alatt lehet elérni.

Nem akarjuk jelenleg buzgó törekvéseink magasztos céljainak utait feltárni, hiszen a tettek amugy is nyíltan beszélnek. Van azonban egy, a mely a maga meddő mivoltában arra kész, hogy a n. érd. közönség jó indulatát az eddiginél más módon vegyük igénybe.

Azt tapasztaltuk ugyanis, hogy apácáinkat a betegápolás önfeláldozó munkájában annyira igénybe vették Brassóban, mint sehol másutt, ahol ily intézmények léteznek. S a mennyire jól esett ez egyletünknek, ép annyira természetesnek is találtuk, mert hisz a betegápolásnak oly módját, mint amelyen az arra hivatott apácák azt gyakorolják, semmiféle más ápolók itt nem ismerik, nem gyakorolhatják.

Sajnos azonban, hogy az ápoló apácák ezen páratlan önfeláldozását azok, a kik a nehéz körülmények miatt igénybe venni kénytelenek voltak, vagy igen csekély, vagy — s ez a legtöbb esetben történt — épen semmi nemű figyelemre sem méltatták. Értjük ez alatt azt, hogy az odaadó ápolásért sem a betegek sem hozzátartozóik nem járultak bármint csekélységgel a zárda fenntartásához, — pedig — magától értetik — az apácák is elvégre emberek, akik semmiből megélni nem képesek. Igaz, hogy az ápoló apácza szt. fogadalma tiltja, bármint adományt elfogadni az ápolásért, de másutt, hol ilynemű intézmények fennállanak, önként sietnek az érdekeltek tehetségeikhez mérten a zárda szerény fenntartásához.

Ezen okok miatt nőegyletünk, melynek elődázhatlan kötelessége ezen intézmény fenntartása a legutóbb tartott közgyűlésén a következőket határozta el:

1. Az apácák ezentul nappal 50 kr. és éjjel 70 kr-ért teljesítik a betegápolás kötelességeit.
2. A nőegylet rendes tagjai és családjaik az ápolás díjának csak telét fizetik.
3. Egészen szegények ingyenes ápolást nyerne.
4. Az ápolásért járó díjakat az egylet vezetősége kezeli, mint amely hivatva van az intézet fenntartására.
5. Ezen határozatokról a n. é. közönség is értesítettik a helyi lapokban.

Az egylet vezetősége.

HIREK.

Brassó, okt. 25.

— **A róm. kath. státus gyűlése.** A státus gyűlést f. hó 27-ikére hívták össze Kolozsvárra. A gyűlésen gr. Majláth Gusztáv püspök mellett hir szerint báró Jósika Sámuel a státus világi elnöke is elnökölni fog.

— **Iskolai leltár átvétel.** A keresk. minisztérium Wittenberger miniszteri számellenőrt városunkba küldte, hogy az állami szakiskola szerelvényeit leltár szerint átvegye s egyidejűleg átadja az iskola új igazgatójának. A leltározás e napokban fog befejezést nyerni.

— **Új utcza.** A ki a nyári hónapokban gyalog próbált a vasúthoz — még pedig a Vasut utcán végig — kimenni, az minden esetre megfogadta szentül, hogy többet olyan bolondot nem tesz. Nevezett utczában ugyanis olyan nagy volt mindig a por, hogy szegény bolonyaiak már-már az életüket is megunták és hajlandóbbak voltak inkább kétszer a Vasut utcán végig menni. Végre ütött a megváltás órája. A Kut utcza folytatása, mely a honvéd kaszárnyáig tart és a Vasut utcza forgalmát részben át fogja vonni, már rendben van s legközelebb megnyílik. Az igaz, hogy most egy helyett két utczában lesz nagy por, de a Vasut utcaiak örülnek. Azt mondják: legalább a Kut utcaiak is köhögnek majd.

— **Szerencsétlenség.** A Tramvay hosszufalusi elágazásánál tegnap délelőtt majdnem végzetes kimenetelű baleset történt. Két szembe jövő bérkocsi oly erővel hajtott egymásba, hogy az egyik felfordult a rajta ülő kocsisal, annak feleségével és gyermekével együtt. Szerencsés véletlen, hogy az asszony megsebesülésén kívül, a kit a kocsi rud mellbe lökött, semmi nagyobb baj nem történt.

— **Örült az udvarban.** A Vasut-utcza 41. számú ház lakói közt a tegnap nagy rémületet okozott egy örült asszony, a ki körül-belül 9 órakor reggel azzal rontott az udvarra, hogy megjött-e már a kegyelmes Dániel ur? Azután leoldotta hátán levő holmiját, kiszedett 3 párnát és ezekre feküdt, azon kijelentéssel, hogy este 10-ig így fogja a kegyelmes Dániel urat várni. — Azonban kijelentése daczára se várta a kegyelmes urat sőt a míg a háziak egy pillanatra magára hagyták — megszökött.

— **III. Béla király emléke a fogarasi iskolákban.** A fogarasi állami polgári és felső keresk. iskolában III. Béla király és neje hamvainak eltakarítása alkalmából okt. 21-én délután az utolsó tanítási órában, a történelem tanárai az egybegyűlt növendékek előtt tanulságos előadást tartottak a nagy király uralkodásáról és temetésének körülményeiről. A felső kereskedelmi iskolában Vécsei János, a polg. fiu-iskolában Polgár József tanárok, s a leány-iskolában Botta Anna tanítónő emlékeztek meg kegyeletes szavakkal a nap jelentőségéről és arról a legmagasabb adományról, melylyel királyunk a temetés költségeihez hozzájárult.

— **Állatsereglet.** A Koczka-féle állatseregletben ma este fél 8 órakor érdekes előadás lesz, a mely alkalommal egy helybeli todrászsegéd a farkasok, hyénák, medvék és kutyák ketrecében megborotválja az állatsereglet egyik állatszoliditóját. Ezen kívül előadásokat fognak tartani az állatszoliditónők és állatszoliditók is.

A „Kronstaedter Zeitung“ elitélve.

(Távirati tudósítás.)

Marosvásárhely, okt. 25. D. e. 11 óra 50 p. Ma délelőtt folyt le az esküdtszéki tárgyalás azon sajtóperben, a melyet „Eine Feier des 15. März in Kronstadt“ című vezércikke miatt a „Kr. Ztg.“ ellen indítottak.

Délelőtt 11 órakor hirdették ki az ítéletet, a mely szerint **Dörschlag Rezső** a „Kr. Ztg.“ akkori szerkesztője 11 szóval 1 ellenében vétkesnek mondatott ki és három havi fogházra és 100 frt pénzbüntetésre ítéltetett. A lap óvadékából pedig 1000 frt. elkoboztatik. **Gött Frigyes** a „Kr. Ztg.“ kiadótulajdonosa 6 szóval 6 ellenében felmentetett.

Táviratok.

A „Brassói Lapok“ eredeti táviritai

Budapest, okt. 25. A képviselőházban a házszabályvita után folytatták a napirendet.

Szluha István és Lukács Gyula ellene beszéltek. Utóbbi kifejezése miatt kétszer utasította rendre az elnök. Az ellenzék zárt ülést követelt, a mely elrendeltetett.

Bécs, okt. 25. Pecha ápolónő állapota a reggel rosszabbra fordult. Hőmérséklete 40°1 fok. A beteget ma 40 köbcentiméter szerummal beoltották, a többi elszigetelt beteg hőtoka normális és jól vannak.

Páris, okt. 25. Eszterházy Manau főügyésznek levelet írt, melyben kijelenti, hogy a revíziót az ő emlékiratai nélkül nem hajtják végre, a melyeket ő a teljes nyilvánosság elé bocsátand.

Szerkesztői üzenetek.

B. K. Brassó. A tekintetben teljesen nyugodt lehet, hogy a delegációk intézményénél a paritás elve szorosan szem előtt tartatik. — Sőt alig van olyan közjogi szervezet, melynél Magyarország Ausztriával annyira egyenlő jogokat élvezne, mint ép a delegációknál. Így például:

1. A magyar delegatusok száma ugyanannyi, mint az osztráké.
2. A delegációkat egyik évben Bécsben másik esztendőben Budapesten szokták összehívni.
3. A szavazás céljából közösen tartott üléseken sorshuzás határozza meg, hogy melyik elnök elnököljön először.

4. Ha véletlenül megesnék, hogy egyik-másik magyar delegátus nem jöhet el a szavazásra, akkor ugyanannyi osztrákot visszatartanak a voksolástól stb. stb.

Csak egyben van differenzia, a mig ugyanis a magyar delegátust Bécsben immunitás nem védi, addig az osztrákot Budapesten igen. — Ezt a közjogi sérelmet pedig könnyebb elviselni, mint akár egy fél %-nyi quota emelést.

Ki akar olcsón

— jó kávé venni?

Mig a készlet tart

Kolostor-utcza 8. sz. a.

minden fajta, kitűnő minőségű kávé

30—35 krrel olcsóbban

lehet venni, mint bármely helybeli kereskedőnél.

1 Kgr. közönséges kávé

—99 kr.

Portorico kávé:

1 Kgr.	2.10	1.70	1.60	1.45	kr. másnál.
Csak	1.82	1.45	1.30	1.15	ugyanitt

Maragocibil, kitűnő minőségű, finom aromájú csak 1.75

732—742 szám 1898.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a brassói kir. tszék 745/898 sz. és a brassói kir. járásbíró 1898. évi Sp. IV. 136/2 számú végzése következtében Borosnyai Dániel és dr. Lurtz Károly brassói ügyvéd által képviselt Gustavet Wilhelm Heller cég és Deutsch Luisa vhaítatók javára brassói Vitéz József ellen 124 frt. 47 kr. 125 frt. s jár. erejéig 1898. évi október hó 11. és következő napjain fogatosított biztosítási végrehajtás útján le és felül foglalt és 562 frt 28 kr-ra becsült kereskedő-üzleti berendezések, áru asztalok, különböző szeszes italok conservek és stbi-ból álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a brassói kir. járásbíró V. IV. 119. 1898. sz. végzése folytán 124 frt 47 kr. tökekövetelés, ennek 1898. évi szeptember hó 16. tól járó 6% kamata és 125 frt tökekövetelésnek 1898. október 1. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 114 frt 78 kr-ban bíróság már megállapított, valamint 5 frt 65 kr. jelen árverés kifizetése és a még felmerülendő költségek erejéig Brassó Lensor 24. sz. a. az üzletben és folytatólag Lensor 35. sz. a. pinczében leendő eszközlésére 1881. évi LX. t.-cz. 104 §-a alapján 1898. évi október hó 27. napjának dél-

előtt és folytatólag a következő napok d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni száadékozők oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Egyszersmind felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár főlöségére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Brassóban, 1898. évi október hó 19. napján.

Deák,

kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 7743—98.

Arverési hirdetmény.

Az alább megnevezett községek tulajdonát képező korcsmai helyiségeknek, az 1899—1901. évekre leendő haszonbérbeadása végett a nyilvános árverés az egyes községekben alulírt főszolgabíró vezetése alatt a következő napokban fog megtartatni. u. m.

1. Prázmártt, folyó év november hó 3-án.
2. Szászhermányban f. év " " 5-én.
3. Szentpéteren folyó év " " 7-én.
4. Botfaluban " " " " 9-én.
5. Földvártt " " " " 16-án.
6. Veresmarton " " " " 18-án.
7. Szászmagyaroson f. év " " 19-én.
8. Apácán folyó év " " 21-én.

Az árverezés kezdete az összes községekben d. e. 10 órakor.

Mi is ezennel közhirrre tétetik azzal, hogy a feltételek az illető községi előjáróságoknál betekintendők és hogy írásbeli ajánlatok az árverezés napjáig az illető községi előjáróságnak, az árverezés napján pedig a szóbeli árverezés kezdetéig annak vezetőjének átadandók.

Bánatpénzül a kikiáltási árnak, — mely a feltételek alatt van kitéve — 10%-át leteendő.

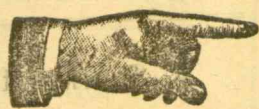
Földvár, 1898. évi október hó 22-én.

Az alvidéki járás főszolgabírája:
Wendel Márton.

513. (1—3)

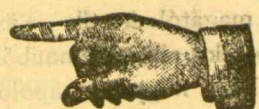
Alulírt főelárusító által több nagy nyeremény között

f. év márczius hó 22-én

60,000

kor.

f. év április hó 6-án a

600,000

kor.

jutalomdíj fizetett ki.

LEGNAGYOBB NYEREMÉNY A LEGSZERENCSESEBB ESETBEN

EGY MILLIÓ KORONA.

Első osztályu eredeti sorsjegyek áral :

egy egész
6.— frt

egy fél
3.— frt

egy negyed
1.50 frt

egy nyolczad
75 kr.

A sorsjegyeket utánvétellel küldöm, de az összeg postautalványon vagy ajánlott levélben is be-
küldhető. A hivatalos tervezetet minden megrendeléshez ingyen melléklek. A húzási jegyzéket minden
további felszólítás nélkül a húzás megtörténte után azonnal beküldöm.

Szíveskedjék h. megrendelését mielőbb hozzám, mint a sorsjegyek eladásával megbízott főelárusítóhoz juttatni

Bihari Ede

**BUDAPEST,
Granátos-utcza 14.**

Laptulajdonosok: Moór Gyula és Trattner H. Nyomatott a Brassói Lapok nyomdájában. Nyomdatulajdonosok: Trattner H. és társai